

правилно вървене привлече вниманіето и на двоицата. И двамата погледнаха заедно и познаха лицето което са приближаваше.

Новото туй лице бѣше мъжъ четиресетгодишенъ, высокъ, повече пусталя, но бѣк и жиласть. Учерната му кожа обличаваше источното му происхождение. Чертытъ му имаха нѣщо гръцко въ линиятъ, а най-вече странитѣ му, устнитѣ, челото и шията, освѣнь носѣтъ, който бѣше повече дълкъ отъ колкото гърбать: Голѣмытъ му очи, черны като мрачна нощъ, свѣтяха постоянно и неизмѣнно. Една мрачна, строга и повече страстна тихость владѣеше постоянно въ гърдия му и повелителенъ погледъ. Видѣтъ и лицето му, още и странното дълго облекло, придавахъ му важность и достолюбіе. Когато го поздравявахъ двамата млади момци, махахъ единъ къмъ другій, като че нѣщо ги сияше, но махахъ съ голѣмо привардване, за да не ги съзре, а махането имъ показваше, че тѣ припознавахъ въ Египтянина Арбака нѣкое страшно преимущество, сирѣчь урочасването.

— Тръба да повѣрваме че туй мѣстоположеніе има въсхитителенъ видъ, рече Арбакъ нѣкакъ студено, но съ привѣтлива усмивка когато то отвлича веселаго Клодія и Главка отъ пълнитѣ съ хора расходки на Помпея.

— Че природата нима е лишена отъ прелести? рече Главкъ.

— За извѣженитъ, да.

— Отговорътъ е строгъ, но не сполученъ. Наслажденіето са питае отъ противоположноститѣ. Невъздърженіето ны учи да са наслаждавама въ уединеніето, а уединеніето ны докарва на пѣтя на невъздърженіето.

— Тѣй мислѣтъ младитѣ философи отъ академическата школа, рече Египтянинътъ. Смѣсватъ распуснатия животъ съ ученіето и когато са насытѣтъ на дружеството, мислѣтъ че намѣрватъ удоволствіе въ уединеніето. Но чрезъ тѣзи ничтожны срдства природата не возбужда ентузіазма, който самъ отъ дѣственныя си источникъ изважда неисчерпаны красоты, които тя дарява. Природата не иска останкитѣ на преминѣла страсть, тя иска силныя овзи ентузіазмъ, отъ който вий ете лишены, особено когато търсите утѣшеніе служаще на страстьта. Е, приятелю Афинянине, е, юноше! Когата Діана облечена въ таинственната рыза на свѣтлината са еви на Ендиміона, той не бѣ изгубилъ деня предъ свяването въ безумны събранія на неразумны хора, но бѣ го преминалъ въ мълчеливитѣ горы и въ пустиннитѣ долины на ловцитѣ.

— Сравненіето е прекрасно, рече Главкъ, но приспособяването